

# Sâu Thẳm Tận Đáy Lòng Tôi

Pháp Vương Gyalwang Drukpa

---

Chủ Nhật ngày 29 tháng Năm năm 2011

Cho dù bạn có tin hay không tin, khi bạn gặp được một vị Guru (*Đạo Sư*) vĩ đại, chân chính và giác ngộ, và khi bạn có thể sử dụng đời mình để tu tập hành trì một cách chân thực vì lợi lạc của chúng sinh, thì cuộc đời ấy của bạn sẽ đích thực là một viên ngọc như ý. Sư Phụ của bạn sẽ lo lắng chu toàn hết tất cả mọi việc, ngài sẽ hiện diện ở bất kỳ nơi đâu và bạn sẽ nhận được sự chăm sóc của ngài trên cả hai phương diện, tâm linh lẫn thế tục, miễn là bạn có lòng tin toàn vẹn nơi ngài.



Buồn thay, ngay cả khi chúng ta đã gặp được một bậc Guru với những phẩm tánh giác ngộ cao cả nhất hoặc gặp được một bậc Guru toàn giác như là một đấng Kim Cang Trì, thì đa số chúng ta cũng không đủ may mắn để có thể hiểu ra được, hoặc nhận thức ra được, và không biết trân trọng một đại sự nhân duyên quý hiếm như thế. Sư Phụ có thể sẽ ban cho bạn những gian khó và có thể Sư Phụ cũng sẽ đẩy bạn vào một hoàn cảnh không thể chịu đựng

nổi hoặc một hoàn cảnh thật là nực cười, nhưng nếu bạn đưa được những lời chỉ dạy của ngài vào thực hành, cho dù là những lời hướng dẫn ấy [có vẻ] xuẩn ngốc, không tưởng hay vô lý đến cách nào đi chăng nữa, thì [cuối cùng] tất cả cũng sẽ vận hành theo một cách tốt lành. Những chướng ngại có mặt ở đó nhưng nếu bằng một cách nào đó mà bạn có thể tìm cách vượt qua được chúng, lắm khi với một chút thương tích, [nhưng] đôi khi lại chẳng phải trầy xước mảy may nào. Nhưng [dù thế nào đi chăng nữa], bạn vẫn luôn luôn sẽ trở thành một người tốt lành hơn. Nếu [Đạo Sư] Marpa không ban cho Milarepa những gian khó khốn cùng đến thế thì đức Milarepa sẽ không thành tựu đại giác, và tất cả những ác nghiệp do việc giết hại kẻ thù mà ngài đã tạo sẽ chẳng thể nào được tịnh hóa. Chắc chắn là không rồi! Nhưng nếu ngài Marpa đang hiện diện tại đây ngày hôm nay, huấn luyện chúng ta theo một cái phương cách [cực kỳ trần ai] như vậy thì tôi nghĩ là ngài sẽ chẳng còn lại đứa học trò nào, chẳng còn môn đệ nào và cũng chẳng còn ai là kẻ hâm mộ ngài. Ngài sẽ chẳng còn ai để có thể trao lại dòng truyền thừa hết cả!

Đôi khi tôi có cảm giác rằng tôi không phải là một hành giả giỏi giang như thế. Tôi có rất nhiều sự sa sút và hình như tôi đang không hoàn thành được những ý nguyện của Đạo Sư của tôi trên góc độ tu tập và những việc làm đem lại lợi ích chúng sinh. Đó là bởi vì cũng giống như rất nhiều người khác trong thời hiện đại, tôi có đủ mọi loại ưu tiên khác. Tôi thật là may mắn đã được gặp gỡ một số những bậc Guru vĩ đại nhất của thế kỷ này và thế kỷ qua. Một số trong số các ngài vẫn còn hiện diện, vẫn đang tích cực dẫn dắt tôi trong việc chứng ngộ được bản tâm

Giống như tôi đã chia sẻ với các bạn trong lần trước, tôi đã nhập thất trong một thời gian tương đối ngắn. Vừa khi tôi chuẩn bị để kết thúc việc nhập thất vào lúc 3 giờ chiều thì người thị giả của tôi tiếp tục gõ cửa phòng tôi, nói rằng vị thị giả của Guru của tôi đã đem một tấm khăn choàng [kata] đến cho tôi. Tôi đã giữ kín về việc tôi nhập thất, ngoại trừ đối với một vài thị giả thân tín thì chẳng ai biết tôi đang ẩn cư, đa số đều nghĩ là tôi đang không có mặt ở nơi thành phố này. Thật là chuyện không tưởng để Guru của tôi và đoàn tùy tùng của ngài có thể biết về việc này, trừ khi nào họ có gắn một hệ thống truyền hình an ninh (*CCTV: closed-circuit television*) chung quanh tôi. Cho dù cuộc nhập thất này có một thời gian hạn định cần duy trì, bản thân tôi đã không để ý đến giờ giấc. Sau khi vị thị giả của Sư Phụ tôi đến vào lúc 3 giờ chiều để trao cho tôi tấm khăn choàng, tôi mới biết ra đó cũng chính là thời điểm đích xác mà việc cam kết ẩn cư của tôi vừa kết thúc.

Điều này cho ta thấy là tất cả những vị Đạo Sư giác ngộ đều có tâm toàn tri toàn giác và tâm ấy vận hành giống như là một hệ thống CCTV hiện đại, theo dõi chúng ta ở khắp mọi nơi và điều này có nghĩa là nếu chúng ta giữ lòng tin vững chắc nơi các ngài, thì bất kỳ khi nào chúng

ta cần đến sự quan tâm và giúp đỡ của các ngài, các ngài sẽ ở ngay đó cùng ta. **Lama Khyenno!** (*Thầy ơi, xin hãy nhớ nghĩ đến con!*)

Tôi lập tức đi đến đánh lễ Sư Phụ yêu quý của tôi; ngài đã không được khỏe cho lắm trong thời gian vừa qua. Khi ngài gặp tôi, quả thật giống y như là ngài đã nhảy lên với niềm hoan lạc và đã hết sức mừng rỡ khi chạm mặt tôi. Tôi đã không gặp ngài [dạo vừa qua] bởi vì tôi ngại làm động đến sự an tĩnh của ngài. Lẽ dĩ nhiên, chúng tôi không cần phải kết nối qua thân, chúng tôi có phương cách riêng để đối thoại với nhau. Nhưng khi nhìn thấy ngài bằng xương bằng thịt thì điều này thật sự gây cho tôi niềm xúc động sâu xa, nhất là khi ngài lại cảm ơn tôi là tôi đã làm được một việc tốt, ngay cả trước khi tôi có thể thưa với ngài rằng tôi vừa trải qua một cuộc nhập thất ẩn cư. Điều này có nghĩa là nếu một người đệ tử dụng công tu hành có hiệu quả với một động lực thanh tịnh đem lại lợi ích chúng sinh, thì Sư Phụ sẽ biết và Sư Phụ sẽ đón nhận điều ấy như là một sự toại ý và niềm hạnh phúc lớn lao. Người đệ tử có thể đòi hỏi điều gì hơn như thế nữa, ngoại trừ làm cho Sư Phụ của mình hài lòng theo phương cách của ngài. Điều này cần phải xảy ra một cách tự nhiên và hoàn toàn không có bất kỳ một sự mong đợi nào cả, không có bất kỳ một sự tạo tác gán đặt nào cả. Trong bất kỳ một pháp môn hành trì tâm linh nào, nếu bạn có sự hoài nghi, mong đợi, hy vọng hay sợ hãi, thì việc này sẽ tạo ra những chướng ngại to lớn trong cuộc đời của bạn. Chính bản thân tôi đã để mất đi biết bao cơ hội quý giá cũng bởi vì hy vọng và sợ hãi. Đó là tại sao Đức Phật đã nói rằng cúng dường vĩ đại nhất là cúng dường công phu hành trì và quả vị giác ngộ của con. Tôi xúc động đến rơi nước mắt khi thấy Sư Phụ tôi đã vô cùng hạnh phúc và cảm kích chỉ vì một cuộc nhập thất bé nhỏ mà tôi vừa hoàn tất.

Vị thị giả của Sư Phụ tôi nói với tôi rằng Sư Phụ tôi đã biếng cười trong một thời gian dài, có lẽ bởi vì sức khỏe mỏng manh suy kém của ngài. Và vị thị giả lại tiếp tục cảm ơn tôi đã đến gặp Sư Phụ và làm cho Sư Phụ tôi vô cùng hoan hỷ. Tôi thật sự mong ước rằng tôi có thể làm được nhiều hơn là những gì tôi hiện đang làm. Những ai trong chúng ta có phước duyên gặp được những bậc Chân Sư giác ngộ, chúng ta không nên phí lãng đời mình.

Bất kỳ khi nào tôi xem các đài truyền hình *National Geographic* hay *Discovery*, nhất là khi họ chiếu cho xem cảnh một chuỗi dài đi tìm kiếm thức ăn của những con thú khi những con thú này giết hại xâu xé những con thú kia, thì tôi thật sự cảm thấy chúng ta may mắn quá chừng để có được thân người này. Sư tử, cọp, cá sấu, cá răng nanh và tất cả những loại sinh vật bắt mồi ăn tươi nuốt sống, chúng không có được đặc ân như loài người chúng ta để có thể hiểu được về quy luật chung của nhân quả, và do đó, chúng luôn luôn bị lôi kéo bởi thói quen rồ dại và giết hại lẫn nhau. Có những loài thú như ngựa vằn hay voi, chúng phải di dân từ miền bắc xuống đến miền nam, và mỗi khi chúng vượt qua một con sông ngập đầy cá sấu thì chúng

có thể phải mất mạng khi vượt qua con sông ấy. Nhưng qua đến sang năm, thì chúng lại tái diễn chuyện này do bởi những dấu ấn đã huân tập -- tôi cho là như thế. Những câu chuyện buồn thảm ấy cứ xảy đi xảy lại mãi, cái chuỗi [ân oán] ấy chẳng thể nào phá vỡ được, bởi vì những con thú đáng thương kia chẳng có được một giải pháp nào để có thể chặt đứt cái vòng tròn lẩn quẩn ấy đi.

Chúng ta là những con người, chúng ta có trí khôn và có khả năng hiểu biết dựa trên lý trí để có thể thấu hiểu về quy luật chung của nhân quả, để chặt đứt được vòng lẩn quẩn của luân hồi và đạt được giác ngộ, nhất là những ai trong chúng ta với bao cơ hội quý giá, đã gặp gỡ được rất nhiều những bậc thầy tuyệt vời, chân chính, là những vị đã hy sinh tất cả những an nhàn riêng tư của các ngài để đến [thị hiện] trong cuộc đời này để dạy dỗ chúng ta. Có một số người trong chúng ta được đón nhận những phép trị bệnh rất nhẹ nhàng, có một số người trong chúng ta phải tiếp nhận những phép trị bệnh thật khó khăn gay gắt, nhưng tất cả chúng ta đều có được một cơ hội như thế ngay trong chính cuộc đời này.

Tôi đang chia sẻ điều này với các bạn như là một phần của trải nghiệm nhỏ bé của tôi. Để kết thúc thông điệp này, sâu thẳm tận đáy lòng tôi, tôi xin phát những lời nguyện cầu mãnh liệt đến tất cả chư Đạo Sư giác ngộ trong toàn thể vũ trụ này, nguyện xin các ngài trụ thế dài lâu, khỏe mạnh và hạnh phúc!

<http://www.drukpa.org/index.php/News-in-2011/from-the-depth-of-my-heart>



*Tâm Bảo Đàn chuyển Việt ngữ từ bản dịch Anh ngữ vào tảng sáng ngày 6 tháng 9 năm 2011 tại California, Hoa Kỳ để cúng dường chư Đạo Sư, chư Thầy Tổ và Bổn Sư Tôn Quý.*

*Với giọt Bỏ để bắt hoai trong trái tim sinh động của Thầy... trong đời này và xuyên qua tất cả những đời vị lai... xin hãy dẫn dắt chúng con vượt qua được biển cả sinh tử và dẫn dắt chúng con quay trở về, an nhiên ở lại được trong sinh tử, làm lợi ích chúng sinh...*

*Namo Guru beh.... Lama Khyenno.... Rinpoche ơi....*